SPECTACOLE

Teatre

OPERA : Eugen Oneghin.
NAȚIONAL : Madame sans gene.
STUDIO : Glumele destinului.
LIGA CULTURALA : Clopoțelul de alarmă.
MODERN : Două duzini de trandafiri.
REGINA MARIA : Răzbunarea lui tene ; mat. ora 6 Stăpâna din la Paz.
Demonstene.
COMEDIA : Mansarda.
LIBER : Rămânem prieteni.

CINEMATOGRAFE

ARO : Divorțul d-nei X.
CAPITOL : Când vrea femeia.
CARLTON : Cadrilul.
SELECT : Aur și femei.
SCALA : Corsarul.
SAVOY : Tamara.
TRIANON : Mazurca albastră.
FEMINA : Veninul.
REGAL : Victoria, Suverana Angliei.
PALAS BULEVARD: Cum se cuceresc bărbații.
A.R.P.A. : Londra sub teroare.
ROXY : Când vrea femeia.
CORSO : Tamara.
ELYSEE : Mazurca albastră.
ATENEUL TEI : Valea Tigrului.
AIDA (Cal. Rahovei 151): Serenada și Ispita.
AMERICAN : Uraganul, jurnal și completare.
ASTRA : Patima și Legiunea neagră.
BARCELONA : Prinț și Cerșetor, Simfonia Spaniolă și jurnal.
COTROCENI : Avangarda eroilor și Doamna dela etajul II.
CARMEN : Sângele Pământului și L-am întâlnit la Paris.
CENTRAL: Invitație la vals și Patrula de noapte.
CITY : S'a născut o stea și Iluzia cea mare.
DACIA : India în flăcări și Complicații sentimentale.
DIANA : Chemarea cea mare și Regina Valsului.
DICHIU : Minunea dela Lourdes și Suflete sbuciumate.
DORY : O dramă în largul mării și Istoria se scrie noaptea.
EDISON : Greșeli ce nu pot fi iertate și Escadronul alb.
FORUM : Lucreția Borgia și Cafe Metropol.
FACLA : Sissy și Mimi.
FLORIDA : Dubla crimă din linia Maginot și Pirații.
FRANKLIN : Cum se cuceresc bărbații și Regele vânzătorilor.
GLORIA : Curierul din Londra și Ingerul străzii.
IZBANDA : Spovedanie și Drumond detectiv romantic.
ILEANA : Tarantela și Monstrul Galben.
LUCIFER : Scipio Africanul și Stan și Bran la Hollywood.
LILLY : Granița însângerată și Agentul special.
LOLICA : Ingerul și Omul cu 9 fețe.
LIZEANU : „Armele veghează" și „Răzbunare".
LIA : Broadway Melody 1938 și India în flăcări.
MARCONI : Troika și Muzica e viața mea.
MILANO : Misiunea Locotenentului Perry și Prin foc și sabie.
MARNA : Uraganul și trupa de reviste.
MODEL : Un furt senzațional și Oameni după gratii.
NISSA : Timpuri noui și Adolescență.
OMNIA : Bețivul și Curierul din Lyon.
ODEON : Califul din Bagdad și Mormântul lui Genghis Khan.
ORFEU : Aldebaran și S'au cunoscut în luna Mai.
PARIS : Tango nocturn și Cuceritorii Africei.
PACHE : Doamna dela etajul II și Stan și Bran și testamentul.
RAHOVA : Uraganul și completare.
REX : Frații Marx la curse și Pentru viața unui om.
SPLENDID : Domnișoara Mama mea și Strigătul Sălbaticilor.
TRIUMF : Orașul păcatelor și Misterul fortului Grey.
TOMIS : Uraganul și completări.
VENUS : Inima mea plânge și Cântecul libertății.
UNIC : Abuz de încredere și Pensionarul Țarinei.
VOLTA-BUZEȘTI : Departe de țară și Nunta cu repetiții.
VOLGA : Serenadă și Dubla crimă depe Linia Maginot.

VORBE și FAPTE

O primăvară minunată a așteptat la porțile de ieșire ale terenului de football, pe toți spectatorii, care, acaparați de aventurile balonului rotund, uitaseră cu totul că au înflorit violetele.

Desmeticeala a urmat bruscă, cu ciripit de viori și fleici la grătar, între mesele scoase afară, ca niște luminișuri de veselie în jungla circulației. S'a petrecut până la ziuă, cu grătarele în sfârâit și țambalul în galop peste coarde, ca să țină minte mahalaua Griviței, că „de-aia e „Venus" campion, fiindcă bate întotdeauna". Petrecere ca în vremea de aur a chefului, purtată din cârciumă în cârciumă și din pahar în pahar, conform obligațiunilor de căpetenie ale suporterului, punctul 1 : să se bucure când bat „ai noștri".

Veselia unui grup de asemenea suporteri venusiști, s'a prelungit până la al treilea cântat al cocoșilor, care coincide — printr'un miracol încă neexplicat — cu șueratul uzinelor la începerea lucrului.

Și-au adus aminte oamenii, de îndatoririle lor conjugale și au purces spre domiciliile respective, după ce au închinat un ultim pahar, spre veșnica isbândire a negrilor.

— Trăiască negrii !

— Vezi dom'le și io'i văd mereu în roz...

— Băeți buni... la mai mare...

— Când ne-o fi mai rău, să ne fie ca acuma !

— Bravo băieți... 5 la 1 !...

Petrecerea s'a sfârșit după un ultim examen de memorie, fiecare fiind dator să-și aducă aminte — cu aproximație — locul de domiciliu, numele și starea civilă.

Proba fiind trecută cu succes, unul din amicii noștri ajunge în fața ușei dormitorului, unde are o surpriză foarte neplăcută — soția.

— Să vezi dragă... știi, cu 5 la 1 !...

— Am înțeles, te-ai îmbătat !

— Desigur, dar nu e ceiace crezi... sunt beat de primăvară.

Am publicat deunăzi o notă asupra dresajului și a excepționalului actor, care este d. I. I. Iancovescu.

Repetăm. D. I. I. I. dresase un cal, care călca în vârful picioarelor, când trecea prin dreptul casei unui creditor.

Cineva îmi scrie, întrebându-mă ce s'a făcut calul.

E simplu. A murit de reumatism.

Nu putea să umble tot timpul în vârful picioarelor.

Amicul meu Nicu Teodoru, zis Chibrit, amenință cu demisia din postul de consilier tehnic al galeriei bucureștene, post pe care îl deține cu atâta risipă de energii vocale, dela demisia celuilalt mare campion, — Titi Barosanul, trâmbița populară de eternă amintire.

Motivul ?

Prietenul meu este bolnav. O boală curioasă, care îi roade omușorul și îi dilată nările de îndată ce întâmplarea îl face să treacă prin fața unei bodegi.

A încercat omul toate remediile, chiar cele mai imposibile. Pretind unii că într'un moment de necugetat eroism, a voit să încerce o cură de apă. A fost împiedicat însă la vreme și sfătuit să viziteze un medic.

Măreața siluetă a campionului vocal de toate categoriile — dela sopran la bas — a pătruns deunăzi în cabinetul d-rului B., hotărât să supună extraordinarul său caz, în fața științei.

Medicul l'a primit bine și oarecum interesat.

Era un admirabil practician, al cărui chip blând, se încadra în albul halatului, ca în aureola unui sfânt. Numai nasul cu vinișoare roșii, trăda oarecari preocupări secrete.

După o amănunțită cercetare, savantul decretă tunător :

— D-ta ești un bețiv !

— ... (Nicu Chibrit mărturisi printr'o angelică aplecare de pleoape).

— (și mai tunător)... Ce bei?

— Vin, răspunse timid amicul meu.

La aceste cuvinte medicul țâșni în sus, apropiindu-se până la întâlnirea ochi în ochi cu bolnavul. După care întrebă cu o voce joasă :

— De unde îl cumperi, frate ?

Boxeurii din țară nu au o situație prea fericită. Nevoiți să accepte cele mai bizare mescrii din cauza lipsei totale de organizări, fac haz de necaz și se răsbună pe meritata lor soartă, cauterizând-o cu fel de fel de anecdote.

Motzi Spakow povestea, deunăzi, într'un cerc de amici:

— „Am auzit un lucru extraordinar. Există un restaurant central, unde cu 20 lei poți mânca o supă, o mâncare, o jumătate de pui, pâine la discreție și o jumătate de vin, după alegere.

Noutatea făcu senzație. Toți întinseră gâturile :

— Unde !... Unde ?

— Asta aș vrea să știu și eu, răspunse Motzi satisfăcut ca după un k. o. technic.

— E ultima oară când mai joc biliard cu un șampion de șah!...

De necrezutele performanțe ale lui Nae Ghidon

Târr... târr...

O plapumă sboară și de sub ea un cap ciufulit holbează ochi speriați spre deșteptătorul care sună interminabil, agasant, înebunitor.

E ora 5 dimineața.

Capul sburlit țâșnește din pat, drept în halat, în papuci și într'o șapcă englezească și începe să urle :

— Scoală Tudose ! Hai Țapule! E ora 5. Ce te mai întinzi Hrenciuc ? Hai Nae Ghidon ! Haideți, băeți! Iute... Azi avem etapa 9-a. Etapa de munte din Pirinei. Decisivă. Haideți. Dați-i zor.

— Unde suntem d-le Managerescu ? se interesează somnoros Țapu.

— La Perpignan.

— Unde vine asta? — chestionă Hrenciuc.

— Eu gândeam că suntem la Bacău, în „Turul României", — bolborosi Tudose scoțându-și lenevos de sub plapumă, respectabilele-i picioare de Gogea Mitu (dar ceva mai mici).

— Ei, gata băeți ? Haideți la cafea, — îi mână cu grijă paternă d. Managerescu, însoțitorul și managerul echipei. Deși emoționat, e totuși de o gravitate excesivă. Își dă seama de importanța lui acolo și procedează în consecință.

Hotelul întreg a devenit o hărmălaie infernală. Tricouri, „mașini", suporteri grijulii, alergători gălăgioși, manageri tortuați de insomnii, oficiali, ziariști, etc., etc.

Cafeaua cu lapte a fost „înghițită" urgent. Concurenții se îndreaptă spre centrul orașului unde sute de spectatori cu ochii cârpiți de somn așteptau de mult.

Cuartetul românesc, cu buzunarele tricourilor doldora de alimente, se aliniază la start.

Biscot, — celebrul star de cinema și și mai celebru starter, — face, sugubăț, apelul:

— Speicher
— „Prezant"
— Gallien
— Ici
— Țapu
— „Prezent"
— Bartali, etc. etc.

Mai sunt câteva secunde.

Șapca englezească mai șoptește fugar câteva sfaturi la urechea băeților.

Fanionul s'a aplecat fâlfâind.

Strada s'a spart în urale și milioane de ropote de aplauze. Plutonul s'a urnit, în legănări de umeri și zornăit de lanțuri; apoi a dispărut subit într'o alură drăcească, prin întortocheturile orașului, urmat de o interminabilă caravană de automobile, motociclete, și nelipsiții reporteri ai caselor de filme.

La eșirea din oraș plutonul s'a împotmolit într'un exasperant 20 pe oră. Se merge lenevos. Concurenții se rezervă pentru „Tourmalit" și „Aubisque" munți înfricoșători, — spaima cicliștilor.

Archambud țâșnește subit pe stânga deșirând plutonul. După 5 kilometri de peste 40 pe oră iar acalmie, din care plutonul e trezia de o rupere a lui Bartali, urmat de Gallien, Speicher, Rossi, Lessner, Vietto, și apoi altul, altul...

O autentică vijelie.

Plutonul s'a fragmentat în trei.

In prima parte se află și Nae Ghidon; restul românilor sunt în plutonul al doilea — Nae Ghidon se ține vârtos.

Au mai rămas în plutonul din față 12 inși, — crema așilor, — plus omul nostru.

Sunt încântat. Nu-mi vine să cred ochilor. Ochelarii d-lui Managerescu saltă pe nas, zâmbind fericiți.

Dar n'am vreme să mai mă uit în altă parte. Gallien, Bartali și Archambaud au trecut la atac. Apasă sănătos în pedale. In spatele lor, ceilalți se frământă făcând eforturi disperate ca să nu piardă contactul.

Nae Ghidon, într'o formă excelentă, resistă. Speicher pierde contactul, apoi Archambaud, Vietto, și alții capitulează.

Extraordinar: „leul" nostru a rămas numai cu Bartali și Gallien. Abea au fost înghițiți 5 kilometri de urcuș și mai sunt 11. La o serpentină, sucită în loc, Nae Ghidon se ridică din șea, și atacă furios.

Formidabil: Ghidon s'a detașat. Bartali și Gallien „așii munților" nu pot resista. Ghidon are un prim avans de 5 lungimi. Loviturile de pedale se succed puternice, sigure, și distanța crește: 10 metri, 20, 50, 100, 1000... Ghidon e „cărat" definitiv.

„Papa Desgrange" a leșinat în nemuritorul său „Hotchish". — Suporterii italieni și belgieni și-au uitat limba maternă și bârguesc ceva care aduce a niponă.

D. Managerescu m'a luat în brațe sufocându-mă:

— Ia te uită formă la Nae... Ia uită-te ce se duce...

Mă strânge în brațe, mă pupă, udându-mă cu transpirația pe față și-mi urlă în ureche (crede că's surd): „să vezi mâine ziarele: „Formidabila performanță a românului", — „magnifica alergare a lui Nae Ghidon" — „Triumful culorilor românești", etc. etc. Să vezi în „Universul Sport" pe prima pagină poza lui Nae Ghidon și a managerului...

Articole interminabile, elogii, flori, premii, glorie, bani, etc. etc.

— O să'nebunească lumea, mă! Pedală... Să vezi".

(Până să'nebunească lumea, mi-era teamă să nu se întâmple cu el ceva).

Priveam extaziați coborîșul fantastic al lui Nae. Avea un avans considerabil. Victoria era sigură. In depărtare se zărea orașul.

Luchon, sfârșitul etapei. Deodată mașina stopează și ne vedem asvârliți peste șofer. In acelaș moment niște sgomote imprecise, hodorogeli, ne vin la ureche.

Șirul de mașini stopase. Ce s'a întâmplat? Ce s'a întâmplat? Ne uităm speriați împrejur să vedem de unde proveniseră sgomotul, bubuiturile...

. . . . . .

— Cioc, cioc, cioc. Buum !

— Ce intri așa buzna, proasto ?

— Mi-ați spus să vă scol la 7, conașule, ca să vă duceți la redacție pântru ca să scrieți articolu !...

— Aleo, — mi-am zis, — și eu care mă credeam în Franța, invitat de „Papa Desgrange" din partea „Universului-Sport" pentru „Turul Franței" 193...

ION PEDALA